

వాగుర

బాల్యం వదులుతున్న రజని ఏకాహం చూడటానికి వెళ్ళింది. ప్రకృతి అంతా సుందరంగా కనబడే వయస్సు వచ్చింది రజనికి. వినబడేవన్నీ తీయగా వినబడే వారి యవ్వనం అంకురించింది. గొప్ప గాయకుడు కీర్తనపాడుతూ, తాళం వేస్తూ మహదానందంతో భగవంతుని దర్శిస్తున్నాడు. “వాగురమని తెలియక మృగగుణములు వచ్చితగులు రీతి యున్నది ఆయన పాడినవన్నీ విని ప్రసాదం తిని యింటికి వచ్చేసింది.

ఇల్లంతా భీభత్సంగా వున్నది. తల్లి కాళ్ళు జాపుకుని కూచుని యేడుస్తున్నది. ముసుగు తొలిగి పోయింది. విసిరేసిన అన్నం పళ్ళెం బోర్ల పడి, గడపమీదున్నది. మంచి సీళ్ళ గ్లాసు దొడ్లో బావి దగ్గర పడింది. ముందు తల్లిని వోదార్చి కళ్ళు తుడిచి, ముసుగేసింది. మంచం వక్కా సద్ది దానిమీద పడుకో మన్నది. దుప్పటి కప్పింది. ఇల్లంతా సద్దింది. పళ్ళెం కడిగి తిన్నె మీదుంచింది. గ్లాసు తోమి అల్మరలో వుంచింది. అప్పుడు తల్లి దగ్గరకొచ్చింది.

“యెందుకేడుస్తావు అమ్మా! అన్న రాలేదా? లేచి అన్నం దిను. లేదా కాఫితాగు త్వరగావేసి తెస్తా జ్వరం వచ్చినట్లున్నది నాన్ రొట్టి తేనా? షాపు దగ్గరే? “వద్దమ్మా యెమొద్దు ఇవాళ వస్తూ “లంఖణం పరమౌషధం” అన్నేమో వచ్చాడు. నువ్వు కనబడలేదుట. ఇదేదీ? అని చిందులు తొక్కాడు. “ఏకాహం చూడటానికి వెళ్ళింది అంటూ అన్నం పెట్టాను. జ్వరంతోనే లేచి వేసిందని జాలై నాలేదు. యెందు కెళ్ళనిన్నావూ? అడ్డమైన

వాళ్ళతో తిరుగుతున్నది. “బయటికి పోనీబోకు.” అని చెప్పినా అని తిట్టాడు. “అడుకునేయి. బయటికి పోనీయకపోతే యేడ వదా? మరి మూర్ఖుడిలాగా వున్నావు. నువ్వు ముందు పెళ్లాడాలి ఆ వెర్రీకోపం తగ్గుతుంది. సంబంధాలు వస్తున్నాయి. యేదో వాకటి సెటిల్ చేసుకో.” అన్నాను. దానిమీద ఇంకా విరుచుకు వచ్చాడు. “ఇప్పుడు నాకు పెళ్ళి తక్కువైందా? ముందు చెల్లికి పెళ్ళి చేసి పంపేయాలి. డబ్బేదీ? నువ్వు వచ్చింది వచ్చినట్టు ఖర్చు చేస్తూ యేమీ మిగలనీయవు. నీ అత్తవారూ, పుట్టింటి వారూ దాడిచేసి యిల్లు గుల్ల చేస్తూ వుంటారు.” అన్నాడు. ఓ తాగుమోతు స్నేహితుడికి నిన్నిస్తానని మాటిచ్చాడుట, నిర్వాకం విని బాధ కలిగింది. ‘వీల్లేదు’ అన్నాను. దానిమీద అన్నీ విసిరేసి, పగలగొట్టి, తిట్టి, అన్నం తినకుండా వెళ్ళిపోయాడు. అని యేడిచింది తల్లి. దేంట్లోనన్నా దూకుతాడేమో! అని రాగం తీసింది.

రజని ఆ రాత్రికి, అన్నం వండి కంది వచ్చడి చేసింది. వంకాయ ఉల్లిపాయ కలిపి యిగిరిక వండింది. చారు పెట్టింది. అన్నం మంచి చేసుకుని అన్నం తినిపించింది. తల్లికి కాఫీ, రొట్టె యిచ్చింది. అన్నం యిచ్చిన డబ్బు అందుకుని డబ్బాలో వేసి దేముడి గూట్లో పెట్టింది.

నానమ్మా, యిద్దరు మేనత్తలూ, పెత్తండ్రి బ్రహ్మయ్య శాస్త్రి వచ్చారు. కృష్ణా పుష్కరాలుట, నానమ్మా, యిద్దరత్తయ్యలూ విధవరాళ్ళే. గుండ్లూ, గొవుల ప్రింటింగున్న నేత ధోవతులు కడతారు. రవికలుండవు, వృద్ధాప్యం మీద బడింది.

“బుల్లెమ్మా! రజనీ! చెంబట్టుకురా! బహిర్భూమి దూరమా? నా కర్రేదీ? నన్ను పట్టుకోనీముందు.” నాయనమ్మ పొద్దున్నే కాలకృత్యాలు, స్నానం కానిస్తుంది. జవం మడిబట్ట ఆరేసి, ఆరాక తెచ్చుకుంటుంది. శుక్లాలేర్పడ్డాయి శుక్లాలు తీయించు కోవాలని వచ్చింది. మేనత్త ఆరిన ధావళీలు అండెంలో వుంచి గోడ మేకుకి వేలాడ తీస్తుంది. అది మడి. వాటిని రాత్రికి కట్టు కుని ఫలహారం చేస్తారు.

మేనత్తకి వళ్ళ బాధ. పీకేయించుకోవాలని వచ్చింది, కళ్ళద్దాలూ మార్పించు కోవాలి. పెత్తండ్రి కాంగ్రెస్ పార్టీ, సోషల్ వర్క్ చేస్తాడు. యెన్నికల ప్రచారానికి వచ్చాడు. రజనీని క్షణం కూచో నివ్వకుండా వని తగిలించారు. తలారా స్నానం చేసి, తడిగుడ్డలతో వెళ్ళి కొళాయి నీళ్లు తెచ్చింది. దాడ్లో బా లోని నీళ్ళు ఉప్పులు. నానమ్మ, మేనత్తలు వ్రయాణ మౌతుం డగానే పెత్తండ్రి తన మనుమరాణ చంద్రదావతిని దాని కొడుకు చెన్న కేశవుడిని తెచ్చాడు. చంద్రదావతికి యెబ్బార్వనైంది. బ్లీడింగ్ కట్టడం లేదు. లేడీ డాక్టరుకి చూపాలి. చెన్న కేశవుడికి కళ్ళకి ఇన్ ఫెక్షన్ వారిపనులన్నీ పూర్తిఅయి వెళ్ళబోతున్నారు. పెత్తం డ్రి పెద్ద మనిషిలాగా, పెత్తనదారులాగా అడిగాడు.

“రజనీకి వివాహం చెయ్యవా? నాకు తెలిసిన సంబంధము న్నది. నేను నిశ్చయం చెయ్యనా?”

రజనీ తల్లి అన్నది. “యేదీ వదకొండోయేడాగా, చూస్తున్నాము. బడి కెత్తున్నది. యింట్లో వంటపనీ అందుకుంటున్నది,

బడి దూరం, వని యెక్కువైంది. రజని బాగా తీసేసింది తల్లికి జాలేసి, చిరుతిండి చేసి తినిపించసాగింది.

అన్నేమో పెళ్ళి చేశాడు. అత్తింటికి తోలాడు. గొడ్లపాక వూడవటం, నీళ్ళు తోడి గాబుల్లో పోయటం, అటుకులు దంచటం పిండి వినరటం కాక పిల్లల్ని సాకే పని కూడా అంటుకున్నది. రజనికి వో వినోదం లేదు, విశ్రాంతి లేదు, బావగారికి ఉబ్బసం మొగుడికి జలుబు, అత్తగారికి కాళ్ళవాపు, అడపడుచుకి యెనీ మీయా, మరిది దేశ దిమ్మరి. అంటే మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్, తోడుకోడలుకి మూర్చలు, పాలేర్లకి చద్దిపెట్టి పంపించే సరికి పిల్లలకి బడివేళా, వుప్పుడు పిండి ఊరగాయ పెరుగూ తిని వెళ్తారు. వంట సాయం. తిండి తింటూనే కందులూ, పెసలూ, మినుములూ బాగుచేసి వినరాలి. నోములు, వ్రతాలు, తద్దినాలు అంటే ఇంకా పని. అన్నం వేళ దాటుతుంది.

రాతి యుగంలోంచి యంత్రయుగంలోకి వచ్చింది రజనీ మొగుడు పట్నం వచ్చాడు, ఉద్యోగం పురుష లక్షణం అని రుజువు చేశాడు. వేష భాషలు మారిస్తే, ఆచారాలూ, ఆనవాయీ తీలూ అడుగంటాయి. రజని మంచి నీళ్ళ కోసం యెదురింది కెళ్ళాలి. కొళాయి కట్టేస్తారు. పాలూ, కూరలు అందుకుని, పిల్లల్ని బడికి హజరు చేస్తుండగానే, మొగుడు నరహరి గర్జిస్తూ వుంటాడు.

"రజని! సాక్సేవీ? కొత్తవి తెచ్చానె. ఇవి చిరిగి పోయాయ. కళ్ళతోడు కనబడలేదు." రజని నిముషాల మీద వెదికి తెచ్చి అందిస్తుంది. ద్రైవరుకి టీ పోయాలి. వంటంతా యాం

త్రాలతోనె యాంత్రికంగానె జరిగిపోతుంది. గాస్ స్టేప్, కుక్కర్ కూర కుకర్, పాల కుకర్, గ్రైండరు అన్ని భద్రంగా వాడుకోవాలి. లేకపోతే ప్రమాదం. మధ్యాహ్నం అన్నంపొట్టకెక్కిస్తుండగా సర్వెంటు వచ్చేస్తుంది.

"రజని!" అని కిటికీలోంచి, చూసి బెల్ కొడుతుంది? యెంతకీ తలుపు తీయవేం. వదిళ్ళల్లో పనిసేయాల బైమేది. నీవిచ్చే టీ బాగాలేదు. అన్నంలోకి కారంగా ఉరగాయ వేయి. నీ వంట బాగాలేదు.' అలా తప్పులు పడుతూనే గంటా పులోనే పనిచేసి ఉదాయిస్తుంది, అప్పుడు మంచినీళ్ళు తాగలేదని గుర్తొచ్చి కిచెన్లోకి వెలుతుంది రజని. ఫ్రీజ్ లో ఐస్ నిండిందేమో చూసి ఆఫ్ చెయ్యాలి. అంతా కరిగాక తుడవాలి. ఆస్ చెయ్యాలి వాటర్ హీటర్ మరిచి పోగూడదు. మరి సలసలా కాగుతాయి నీళ్ళు. టి.వి. ఆంటెన్నా సరిగా వుందా చూడాలి. టి.వి. మీద బొమ్మలు కదిలిపోతాయి, పత్రిక అందుకుంటునప్పటికి నిద్ర ముంచుకువస్తుంది. అన్నీ ఆర్పి ఫాస్ట్ ఆన్ చేసి, యెర్రలైటు వేసి నిద్రకొరుగుతుంది. 'గృహిణి' అనె పేరెండుకూ? మర మనిషి అనో, రాబోయ్ అనో అంటే మంచిది.?" అని నిద్రలో నవ్వుకుంటుంది.

రజని నరహరి అడుగు జాడల్లో అడుగులేస్తు రాకెట్ యు గంలోకి అడుగు పెట్టింది. పిల్లలు వాళ్ళిష్టమొచ్చిన వాళ్ళని, వాళ్ళిష్టమైన వయస్సులో వాళ్ళకునచ్చిన పద్ధతిలో పెళ్ళిళ్ళు చేసుకున్నారు. మనుమలూ, మనుమరాళ్ళూ సరేసరి. వింత కట్టు జుట్టూ, వింత దుస్తులూ, డాడీ, పేడీ, మమ్మీ, మమ్, మమ్మీ అని పిలుస్తూవుంటారు. అదేం బాషో! నిద్ర లేచింది మొదలు

కొని అందరూ పరుగే. కోడళ్ళూ, కొడుకులూ, జాబ్స్ లోకి పిల్లలు బళ్ళకి, ఆడపిల్లలూ, అల్లుల్లా బిజినెస్ మీదా వెళ్లిపోతారు. ఇద్దరు వంటవాళ్ళూ, మాంసాహారం, శాఖాహారం విడివిడిగా వండుతారు. వాళ్ళిద్దరూ మెయిడ్ సర్వెంటుతో సరసమాడతూ, మేడమ్ రజని మీద అరుస్తు వుంటారు. తిండి గూడా మారిపోయింది. టీన్ ఫుడ్, ఇన్స్టెంట్స్ తో తయారయే తినుబండారాలు లేదా గృహకల్ప, గృహప్రియ నించి తెచ్చుకుంటారు. మూడవ తరంవారు. చూయింగ్ గమ్ తో చేసే వికార చేష్టలు చూడలేక రజని తన రూమ్ లోకి పారిపోతుంది. పిల్లలు నవ్వుతారు.

ఇప్పుడు నరహరి చిల్డ్ ఫీల్డ్ లో వున్నాడు. షేర్లున్నాయి. వేషమూ వేస్తాడు. మంచి పర్సనాలిటీ. ఎవర్ గ్రీన్ హిరో అని పొగడుతుంటారతన్ని. సరికొత్త కారులో ఎక్స్ ప్రెస్ తారతో వస్తాడింటికి.

'రజని! యీ అమ్మాయి మనవాళ్ళే. బీరకాయ పీచు బాంధవ్యం. మెస్ తిండి పడటం లేదు. చిన్నప్లాటు కొనుక్కునె దాకా మనింట్లో వుంటుంది. స్పేర్ రూమ్ వున్నదిగా' అంటూనె పైకి తీసికెల్తాడా తారని.

సినిమాలకి రమ్మని, టి.వి, చూడమని, స్టూడియోకి పోదామని, షూటింగు చూద్దాం రమ్మని పిల్లలు అడుగుతారు. హార్డ్ చెయ్యలేక రజని వెళ్తుంది. కాని ఆ ఆటవిక నృత్యాలు, మేకప్ చూడలేక నీరసిస్తుంది. సతీ సక్కుబాయి, సీతా కళ్యాణం, శ్రీ రామ జననం, లవకుశ, వేంకటేశ్వర మహాత్యం, దత్తదర్శనం సంపూర్ణ రామాయణం, ద్రౌపదీ మాన సంరక్షణ చూసిన కళ్ళ

తో కొత్తగా విడుదలయ్యే సినిమాలు చూడలేక పోయింది హత్యలూ, మానభంగాలూ, కొట్లాటలూ చూడలేక కళ్ళు మూసు కెంటుంది,

డబ్బేమో మంచినిళ్ళలాగా వాడుకున్నారు. సినిమాలు రోజుకి పది విడుదల అవుతుంటే హిరోయిన్లు పంటలు పండినట్లు తెరమీదికెక్కుతున్నారు. అనేకరకాల జబ్బులు, వాటిని మించిన మందులు వచ్చాయి,

నరహరి తానే డై రెక్టరయినాడు. దాంతో ప్రొడ్యూసర్లు కాగలిగాడు. కలర్ లాప్ రన్ చేస్తున్నాడు. పండగనాడు దైవ దర్శనమైనట్లు దర్శనమిస్తాడు. యెవరి విషయాలో మాట్లాడ తాడు. యెవరినో బాగుచేసానంటాడు. ఒక్కో ఫిల్మ్ డబ్బుచేయ లేక డబ్బాలోనె నిద్రబోతుంది. అరోజు నరహరి నరసింహవతారమెత్తుతాడు. దేవుడనుకూలించి, ఒక ఫిల్మ్ లక్షలు తెచ్చియి స్తుంది. అప్పుడు బ్రహ్మానందంలో మునిగి యెలా తెచ్చిందీ. తెలుసుకొని కమర్షియల్ పిక్చర్ అర్జు పిక్చర్, ఇంటర్నేషనల్ పిక్చర్ తీయాలని తీర్మానించుకొని కెనడా స్టేట్స్ వెళ్తాడు. షూటింగ్ కని వెల్తున్నాను అంటాడు.

నీక్కూడా చిన్న పార్టు యిప్పించ మన్నావా? రజని! నికు పాత్రవుండేటట్లు వ్రాస్తారు కవులు అన్నాడోసారి రజనితో రజని నవ్వి అవతలికి వెళ్లిపోయింది.

ఈమాట నరహరివెళ్లి యాడాడైంది. మనుమలూ, మను మరాల్లు విదేశాలకు వెళ్ళాలని. పిల్ముఫిల్ములోకి వెళ్లి గ్లెగ్లె మరు సం

పొయించాలని ఎలక్ట్రానిక్స్, టీవి, వీడియో వంటి బిజినెస్ పెట్టు కోవాలని అరాట పడడం చూసింది.

రజని చిన్నతనంలో కాలం నత్తనడక నడిచేది. యే పని చేసినా తీరిగ్గా చేసుకునేవాల్లు. కాలం మారింది. ఇప్పుడు శర వేగంతో పరుగెత్తుతుంది. తీరికే లేదు.

చూస్తుండగానే యెదురుగా ఐదంతస్తుల ప్లాటు లేచింది. ఒక బాగం యజమానురాలు వచ్చి, బొట్టుపెట్టి, ఆహ్వాన పత్రిక ఇచ్చి పేరంటం భోజనం అని చెప్పింది.

రజని: నేను పాతకాలం మనిషిని దేవునిదయవలన నెగ్గు కొచ్చాను, అందుకని ఏకాహం చెయ్యాలని తలపెట్టాను. అమ్మ వారికి చిన్న గుడి కట్టించా. ఈ ఆవరణలోనే. విరామం లేకుండా నామ సంకీర్తనం జరుగుంది. రాత్రికి హరికథ, వ్రతం, భజనా నాట్యం, పాటకచేరి, అలా జరుగుతాయి. నీకు వీలున్నప్పుడే రావచ్చు. భోజనానికుండాలి. వస్తా కూతురా," అని వీపుమీద రాసి వెళ్ళింది.

రజని అమ్మవారికని చీరా, రవికల గుడ్డ, పళ్ళూ, పూలు, టెంకాయ, పూదొత్తులూ, పసుపు, కుంకం, కర్పూరం అన్నీ వత్తెం లో అమర్చుకుని బయలుదేరింది. సర్వెంటు "నేను తీసుకురావా వత్తెం?" అనడిగింది.

"వద్దు" అని వెళ్ళబోయింది రజని.

“మరి నే తెచ్చిన నీళ్ళు తాగుతున్నావే?” అని నవ్వింది.

“అవును అవన్నీ రోజూ పుండేవే ఈ ఒక్క రోజుకు యిలా వెళ్లాలనుకున్నాను.” అని వెళ్ళిపోయింది.

అప్పటికి, కృష్ణలీలాతరంగణిలోని తరంగం పూర్తి అయి పొడినాయనలేచాడు. వెంటనే మరోగాయకుడు అక్కడే కూచుని “వాగురమని తెలియక” అని అందుకున్నాడు. రజని వళ్లు పులి కరించింది. చాలా సంతోషం కలగింది. మనసారా మొక్కింది. తెచ్చినవి అక్కడుంచి, పరమేశ్వరి పతం చూస్తూ పొటవింటూ తన్మయత్వం చెందింది.

1.1 × 1.1